

**MÚSICA DE
CAMBRA**

30 DE NOVEMBRE

SALA 2 ORIOL MARTORELL

**SCHUMANN I BRAHMS:
PIANO QUARTETS**

SARA FERRÁNDEZ I TRIO DA VINCI

PROGRAMA DE MÀ

CLARA SCHUMANN

(Leipzig 1819 – Frankfurt 1896)

ROMANÇA N. 1 PER A VIOLÍ I PIANO, OP. 22

(1853) – 3'

ROBERT SCHUMANN

(Zwickau, Alemanya 1810 – Bonn, Alemanya 1856)

QUARTET AMB PIANO EN MI B MAJOR, OP. 47

(1842) – 27'

Sostenuto assai – Allegro ma non troppo

Scherzo. Molto vivace

Andante cantabile

Finale. Vivace

PAUSA 15'

CLARA SCHUMANN

ROMANZA N. 3, PER A VIOLÍ I PIANO (ARR. VIOLONCEL), OP. 22

(1853) - 3'

JOHANNES BRAHMS
(Hamburg 1833 - Viena 1897)

QUARTET AMB PIANO N. 1 EN SOL MENOR, OP. 25

(1861) - 40'

Allegro

Intermezzo. Allegro ma non troppo - Trio. Animato

Andante con moto

Rondo all Zingarese. Presto

SARA FERRÁNDEZ, VIOLA

TRIO DA VINCI:

MARIA FLOREA, VIOLÍ

MARION PLATERO, VIOLONCEL

ÀLEX RAMÍREZ, PIANO

COMENTARI

per **Ana García Urcola**

El programa d'aquesta nit s'obre amb l'obra cronològicament intermèdia, la Romança per a violí n. 1, op. 22 de Clara Schumann, escrita el 1853, any de la trobada del matrimoni Schumann amb Brahms, determinant per a la producció i la vida dels tres. Música integral formada amb els millors professors i intèrpret magistral dels seus contemporanis, va ser també la pianista que va estrenar els dos quartets que s'interpretaran avui. Tot i que la seva carrera compositiva es va veure minvada a causa de la seva vida domèstica, la seva qualitat i el domini del llenguatge tant harmònic com idiomàtic en el tema instrumental queden patents en totes les seves partitures, cosa que s'aprecia en les dues romances op. 22, escrites per al violinista Joseph Joachim, segona figura omnipresent en aquest programa com a dedicatari o com a col·laborador dels compositors.

Catorze anys després de compondre la seva primera obra per a aquesta formació, Schumann escriu aquest magistral Quartet amb piano n. 2 aquell any fèrtil 1842, en què tota la seva inspiració es va abocar en la música de cambra. Després d'acabar el seu Quintet amb piano es va posar a treballar-hi com si d'un mateix impuls hagués concebut les dues obres. La inventiva temàtica de Schumann serveix en el primer moviment per entrellaçar les línies dels quatre instruments, mentre que un aire mendelssohnià que sembla que bufin uns follets inspira l'scherzo. L'andante constitueix una de les pàgines més inspirades de Schumann amb un tema inoblidable introduït pel violoncel i reprès successivament per tothom al llarg de les variacions. L'obra es tanca amb un originalíssim vivace de classificació impossible que inclou un cànon i una doble fuga.

El Quartet op. 25 és una obra de joventut de Brahms, en la qual va treballar àrduament durant el 1861, tot i que ja n'havia tocat una primera versió juntament amb Joachim el 1859. La partitura està impregnada d'aquest folklore hongarès que tant estimava. Així, en el primer moviment, després del tema inicial, una cantilena magiar és introduïda pel violoncel per donar pas a una dansa hongaresa. En l'intermezzo torna a les boires del mar del Nord amb un esperit en el qual es combinen misteri, lirisme i certa agitació rítmica. L'andante està concebut com un gran lied en tres parts, de les quals la segona és una marxa heroica, per tornar als aires hongaresos en el rondó "alla zingarese" en el qual, arrossegats pel ritme, descobrim la llibertat formal i els contrastos de caràcter amb què Brahms evoca aquests temes gitanos.

PRINCIPALS MITJANS PATROCINADORS

LA VANGUARDIA

**CATALUNYA
RADIO**